

ganste andre, forskjelligartede, væglende Hensyn end indenfor de politiske Kredse. Der er en Mangfoldighed af Interesser, som ved de kommunale Valg spille en Rolle, og som bestemmer Situationen ved de Valg, som der foregaa. Det er altsaa et Spørgsmaal, om ogsaa ved de kommunale Valg Forholdstalsvalgmaaden vil virke under samme Forudsætninger og med samme Resultater som paa det politiske Omraade. Men det er et Spørgsmaal, som jeg ganste vil lade ligge; thi, saaledes som Forslaget er affattet, har det som saet en Tilsetning, der bevirker, at det vil indføre noget Andet og Mere end den rene Forholdstalsvalgmaade. Vilde man angive Indholdet af Lovforslaget fuldstændig, saa maatte det lyde: „Forslag til Lov om Valg ved tvungen Listerastemning og Forholdstalsvalg af Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn“. Som ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, handle alle de første Paragrafer om disse Spørgsmaal: Hvorledes skulle Listerne tilveiebringes, og hvorledes skal Afstemningen foregaa? Og saa vil man se, hvilken Forandring der foregaar fra den nuværende Tilstand, naar dette Forslag bliver til Lov. Nu er Forholdet det, at der jo i Reglen er forskjellige Kredse, som opstille Kandidater, og saa ser man paa dem og vælger dem, man har Lyst til at vælge, uden at holde sig just til den enkelte Liste. Naar der paa den findes Mænd, som man ikke synes om, saa stryger man dem og sætter andre ind istedetfor. Paa den Maade kan der fremkomme en Kombination af Repræsentanter, dannet ved en samstemmende Anskuelse fra mange forskjellige Kredse. Jeg vil minde ærede Medlemmer om, at det ingenlunde er upraktisk, at en saadan Indfyldelse og Udskiftelse efter Omstændighederne kan finde Sted ved de enkelte Lister. Altsaa, saaledes som Tilstanden er nu, hersker der for enhver Vælger den fuldeste Valgfrihed; han kan selv bestemme hver enkelt af de Personer, som han vil sætte ind i Borgerrepræsentationen, og stemme paa ham, og hver eneste Stemme faar forsaavidt sin fulde Betydning. Men man vil se, at dersom dette Forslag bliver til Lov, saa siges det i § 1, at, hvis der fremkommer mindst to Kandidatlister — og det vil der naturligvis altid komme, det kan man være saa sikker paa, at naar dette Forslag bliver til Lov, vil der ske Valg efter disse Kandidatlister —, saa foretages Valget efter de i denne Lov fastsatte Regler for Forholdstal. Det skulde imidlertid hedde: „efter de i denne Lov fastsatte Regler om tvungen Listerastemning“, thi saa hedder det i § 2, at disse Lister skulle prøves, og efter § 3 skulle de mærkes hver for sig, hvorefter det i § 4 hedder, at Afstemningen saa foregaaar derved, at der paa Stemmesedlen skrives, trykkes eller stemples alene Bogstavet, hvormed den Kandidatliste, til hvilken Vælgeren slut-

ter sig, er mærket. Man har altsaa ikke Lov til selv at skrive Navnene op paa de Mænd, man synes om, og lægge dem i Urnen, men er indskrænket til at stemme paa disse Bogstaver a, b, c, som ere slaaede op og bejendtgjorte i Lokalet. Det forekommer mig at være en ny og uforsvarlig Indskrænkning i den enkelte Borgers Valgfrihed, at han istedetfor at kunne stemme paa de enkelte bestemte Personer, som han har Lyst til, og som han finder værdige til at repræsentere Hovedstaden, nu skal være indskrænket til at stemme paa disse Bogstaver, som skrives op i denne Række, a, b, c osv. Jeg vil i Forbigaaende indskyde den Bemærkning, at det forekommer mig at være en meget uhenigtsmæssig Betegnelse med saadanne enkelte Bogstaver; saaledes ved „a“ og „d“ vil det efter Omstændighederne kunne bero paa, om Stregen er lidt længere eller kortere, om man faar den ene eller den anden Kandidatliste at give sin Stemme til: Denne Betegnelse er saaledes utilstrækkelig. Det er naturligt, at der er mange Smøating, som kunde være at mærke ved dette Lovforslag, men som jeg dog ikke ved denne Leilighed vil gaa ind paa; Hovedsagen er som sagt den, at dette Forslag medfører en Indskrænkning i Valgfriheden, som jeg ikke tror at kunne forsvare at stemme for. Nu vil man imidlertid maafte sige: Saa kan jo hver enkelt selv lave sig den Liste, han vil stemme paa! Men det vil ses af Lovforslaget, at det ikke er saa nemt, som man kunde tro; thi der skal, for at en Liste skal kunne fremkomme, være mindst 20 Vælgere, som skriftlig med Angivelse af Navn og Bopæl anbefale Listen. Altsaa, hvis jeg vil have en Liste dannet, som jeg vil kunne stemme paa, maa jeg tage det paagældende Antal Personer i en vis Rækkefølge, og saa maa jeg løbe Byen rundt for at se at finde 19 andre, som med mig ere enige i, at de Mænd ikke blot ere egnede til at være Repræsentanter, men at det ogsaa i og for sig er dem, som man helst ønsker at se som Repræsentanter, i den Rækkefølge, hvori man foreslaar dem opførte paa Listen. Først da kan jeg gaa hen og bede om, at denne Liste maa blive optagen illigemed de andre Lister, som der kan være Tale om at stemme over. Den Forandring, som herefter vil blive indført, er altsaa, at man ikke har Lov til at stemme paa de enkelte Mænd, som man vil give sin Stemme, og hvorved hver enkelt Stemme faar sin fulde Betydning. Om man overhovedet kan faae de Mænd stillede op som Kandidater, som man vil stemme paa, er betinget af, at man faar 19 andre Vælgere med sig, og først da er der Spørgsmaal om, at det Valg, man vil give sin Stemme, kan gaa igennem. Men det er en Indskrænkning i Valgfriheden, som jeg ikke veed, vi nogetsteds have, og som jeg derfor ikke vil være med til at stemme for at gennemføre. Et er Forholdstalsvalg i og for sig med en fri